

ANTONS EIDUKS

(1914–1986)



Dzimis 1914. gada 28. novembrī Stirnienes draudzes Tiltagola sādžā Izidora un Elizabetes Eiduku ģimenē. Vēl bija dēls Pēteris un divas meitas – Veronika un Bronislava. Antons mācījās Stirnienes un Varakļānu pamatskolā, pēc tam Varakļānu ģimnāzijā. 1933. gadā iestājās Rīgas Garīgajā seminārā. Metropolīts Antonijs Springovičs ordinēja par priesteri 1938. gada 3. aprīlī svētā Jēkaba katedrālē Rīgā.

Primīcijas dievkalpojums notika 1938. gada 22. maijā Stirnienes baznīcā, piedaloties dekānam Kazimiram Kalinkam, priesteriem Bronislavam Valpitram, Vladislavam Jankovskim, Paulam Virketim, Bronislavam Kudikam. Sprediķoja Dr. B. Valpītrs.

1938. gada 27. jūnijā sāk strādāt par skolotāju Aglonas ģimnāzijā. 1940. g. septembrī norīkots par prāvestu Briģos, no 1941. gada 25. septembra kalpo Liepnā, Kudupē un Kupravā. No 1945. g. 23. janvāra līdz 1949. g. 12. augustam prāvests Malnavā, pēc tam Eversmuižā un Aizpūrē, no 1951. gada 20. aprīļa Asūnē (apkalpo arī Pustiņu). 1956. gada 9. oktobrī nosūtīts uz Rikavu, apkalpo Nagļus. Tad ir prāvests Rušonā (1959. g. 24. novembris–1965. g. 27. jūlijs), līdz 1977. gada 1. septembrim prāvests Ruskulovā, bet no 1977. gada 1. septembra – prāvests Mežvidos un vikārs Nautrānos. 1980. gada 21. aprīlī sāk kalpot par prāvestu Rikavā un Strūžānos.

1986. gada 23. novembrī prāvests Antons Eiduks nomira Vakarākļu slimnīcā. Bēru dievkalpojumu Stirnienes baznīcā vadīja bīskaps Jānis Cakuls, sprediķoja Nautrānu dekāns L. Garška. Antonu Eiduku apbedīja Stirnienes draudzes Tiltagola kapsētā, blakus mātei. Kapos atvadu vārdus teica prāvests Jānis Svilāns. Uz kapa ir pieminēklis ar uzrakstu: »Šeit dus Dieva mierā priesteris Antons Eiduks 1914–1986 un viņa māte«.

Prāvestam A. Eidukam piemita dzejnieka spējas. Apsveikumus un novēlējumus viņš vienmēr rakstīja dzejā.